

Αἱ διὰ τῆς Ἐφημερίδος ταύτης κοινοποιούμεναι δημόσιαι πράξεις τῆς Κυβερνήσεως ὁποίας φύσεως
καὶ ἂν εἶναι, καὶ ὁποίας Ἀρχῆς ὑπογραφὴν καὶ ἂν φέρωσι, θεωροῦνται ὡς ἐπίσημοι.

ΕΠΙΣΗΜΑ.

Άρ. 417. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Διατάττει

Α. Ο Κύριος Α. Καστανάς εκπληρῶν διοικητικὰ χρέη κα-
τὰ τὸ Ἐπρόμερον, Βάλτον καὶ Βόνιτσαν, διορίζεται Διοικη-
τῆς Ναυπάκτου, Αποκούρου, Κραββάρων καὶ Βενετίκου.

Β. Ο κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος θέ-
λει τὸν ἐφοδιάζει μὲ τὰς χρειώδεις ὁδηγίας.

Γ. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1831.

Ο Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 418. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Διατάττει

Α. Ο Κ. Γ. Πράσιнос διορίζεται Διοικητῆς Ἐπρόμερου,
Βάλτου, καὶ Βόνιτσης ἀντὶ τοῦ Κ. Α. Καστανᾶ διορισθησο-
μένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β. Ο Κατὰ τὴν Δυτικὴν Ἑλλάδα Ἐκτακτὸς Ἐπίτροπος θέ-
λει τὸν ἐφοδιάσει μὲ τὰς χρειώδεις ὁδηγίας.

Γ. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 28 Δεκεμβρίου 1831.

Ο Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 476. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Διατάττει

Α. Ο Κύριος Ι. Ν. Γιαννόπουλος διορίζεται Ἐκτακτὸς
Ἀστυνόμος κατὰ τὰ φρούρια τῆς Μεσσηνίας.

Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα. Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1832.

Ο Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 495. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.
Κατὰ τὸ ἄρθρον α τοῦ ὑπ' ἄρ. 504. Ἀ ψηφίσματος
Διατάττει

Α. Ο Κ. Δ. Πεταλᾶς διορίζεται Διοικητῆς Ἀγίου Πέτρου
καὶ Πραστοῦ, ἀντὶ τοῦ Κ. Μάρκου Δαμηράλη, διορισθέντος
εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 7 Ἰανουαρίου 1832.

Ο Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 496. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Διατάττει

Α. Ο Κ. Α. Ἀλυμπράντης διορίζεται Ἐκτακτὸς Ἀστυνό-
μος Σύρας καὶ Μυκίωνου.

Β. Ο μισθὸς τοῦ προσδιορίζεται ἀνὰ Φ. 240. κατὰ μῆνα.

Γ. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 5 Ἰανουαρίου 1832.

Ο Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Άρ. 566. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.
Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Διατάττει

Α. Ο Κ. Πάνος Ἀναγνωστόπουλος διορίζεται Τοποτηρη-
τῆς Μονεμβασίας ἀντὶ τοῦ Κ. Χ. Μάλη διορισθησομένου εἰς
ἄλλην ὑπηρεσίαν.

Β. Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας νὰ ἐνεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 15 Ἰανουαρίου 1832.

Ο Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ο Γραμματεὺς τῆς Ἐπικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Διατάττει

- Α. Ο Κ. Ν. Νάκης διορίζεται Διοικητής εις Σαλαμίν.
Β. Ο μισθός του προσδιορίζεται ανά Φ. 240.
Γ. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 19 Ἰανουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματέας τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 696. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ
Διατάττει

- Α. Ο Κ. Ι. Τορπακῆς διορίζεται Διοικητής Παλαιῶν Πατρῶν καὶ Βαστίτις ἀντὶ τοῦ Κ. Ι. μετὰ διορισθησομένου εἰς ἄλλην ὑπηρεσίαν.
Β. Ο Γραμματέας τῆς Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ παρὸν διάταγμα.
Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 1 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματέας τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 775. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Ἐπειδὴ ὁ Συνταγματάρχης καὶ ἐν Ναυπλίῳ Ἀνώτερος Φρούραρχος Ἀντώνιος Φιγείρα Δ' Ἀλμείδα Πορτογάλλος τὸ γένος, ἀγαθὰ φρονῶν ὑπὲρ τῆς Ἑλλάδος, ἐργῶ δὲ τὴν γῶμην ἐπιδεικνύμενος, καὶ τοῖς πράγμασιν ἐμδαλὼν ἐ-
αυτὸν, τὸν ὑπὲρ τῶν δικαίων αὐτῆς ἱερὴν ἀγῶνα συναγω-
νίζεται, δοὺς πολλάκις ἐντίμου χαρακτῆρος καὶ ἀδόλου πατριωτισμοῦ δείγματα.

Ἐπειδὴ δὲ κατὰ τὴν 27 Σεπτεμβρίου τοῦ 1831, ἡμέραν ἀπεφράδα, καθ' ἣν ἐδολεφονήθη ὁ αἰεδόμενος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος Ι. Α. Καποδίστριας πειθαρχίαν διατηρήσας καὶ εὐταξίαν ἐν τῇ πόλει ταύτῃ, τῆς κοινῆς ἀσφαλείας ὅσον τῷ ἑαυτῷ παραίτιος γέγονε, διδοκται παντὶ τῷ ἔθνει εἰσποιήσασθαι αὐτὸν, καὶ μέλος τοῦ ἐλευ ἀναδείξαι κατὰ τὴν ΚΕ' συνεδρίασιν τῆς Ε' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συν-
ελεύσεως ἀντ' ἧς ἡ Κυβέρνησις διδοῦσα πολιτείαν τῷ ἀν-
δρὶ τιμῆς καὶ εὐγνωμοσύνης τῆς πρὸς αὐτὸν ἑνεκα, πολίτην Ἑλληνα τῆς πόλεως Ναυπλίου, κοινωνὸν τῶν νόμων καὶ μέτοχον ἀπάντων τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων ἀναγνωρίζει διὰ τοῦ προσφερομένου αὐτῷ ἐπισήμου τοῖδε ἐγγράφου.
Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 10 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματέας τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 781. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Πρὸς τὸν Συνταγματάρχην Κ. Ἀντώνιον Φιγεί-
ραν Δ' Ἀλμείδαν Ἀνώτερον Φρούραρχον
Ναυπλίας.

Καὶ ἀπόφασιν τῆς Ε' Ἐθνικῆς τῶν Ἑλλήνων Συνελεύ-
σεως λαμβάνομεν τὴν εὐχαρίστησιν να σὲ διευθύνωμεν ἐγ-
γραφὸν πολιτογραφῆσεως ὑπ' ἀρ. 775 εἰς ἀπόδειξιν τῆς

εὐγνωμοσύνης τοῦ ἔθνους, εἰδότες να τιμῇ, καὶ να βραβεύῃ
τὴν ἀρετὴν. Σὲ διοβεβαιῶμεν δὲ, ὅτι ἡ Κυβέρνησις θέλει
θράξει τὴν εὐκαιρίαν, διὰ να σὲ δώσῃ καὶ ἄλλα δέγματα
τοῦ ἀγαθοῦ περὶ σοῦ φρονήματος του.

Ἡ Ἐθνικὴ Συνέλευσις μᾶς ἐπεφόρτισεν ἐν τεσσάρτοις,
Κύριε Φρούραρχε, να σ' ἐκφράσωμεν τὴν κοινὴν εὐχαρί-
στησιν διὰ τὸν ὅποιον ἐδείξας ἐντίμον χαρακτῆρα εἰς τὴν
ἀξιοδάκρυτον καὶ κρῖσιμον ἐκείνην ἐποχὴν τῆς δολεφονίας
τοῦ αἰοιδίμου Κυβερνήτου πρὸς διατήρησιν τῆς ἡσυχίας καὶ
εὐταξίας.

Τοῦτ' αὐτὸ μᾶς ἐπεφόρτισε να πρῶξωμεν καὶ πρὸς τοὺς
λειπτὺς Ἀξιωματικούς τῆς Φρουρᾶς ὅθεν καὶ σὲ προκα-
λεῦμεν να τοὺς κοινοποιήσῃς τὴν εὐχαρίστησιν τοῦ ἔθνους
διὰ τὴν ἐντίμον καὶ ἀξιώσιμον διαγωγὴν των, καὶ να τοὺς
βεβαιώσῃς διὰ τὰς ὑπὲρ αὐτῶν εὐνίκας διαθέσεις τῆς
Κυβερνήσεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 12 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματέας τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 809. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ.

Διατάττει

- Α. Ο Κ. Γ. Οικονόμου διορίζεται Τοποτηρητὴς εἰς Πρα-
στὴν ἀντὶ τοῦ Κ. Δ. Ἰωάννου, διορισθησομένου εἰς ἄλλην ὑ-
πηρεσίαν.

- Β. Ὁ μηνιαίος μισθός του προσδιορίζεται Φ. 200.

- Γ. Ο Γραμματέας τῆς Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.
Ὁ Γραμματέας τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 810. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Διατάττει

- Α. Ο Κ. Ἀναγνώστης Παπαγιαννακόπουλος διορίζεται
Τοποτηρητὴς εἰς τὴν ἐπαρχίαν Φαναρίου.

- Β. Ὁ μισθός του προσδιορίζεται Φ. 160 κατὰ μῆνα.

- Γ. Ο Γραμματέας τῆς Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ πα-
ρὸν διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματέας τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 815. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Διατάττει

- Α. Ο Κ. Βασίλειος Ροῦλὸς διορίζεται Ἀστυνόμος εἰς τὴν
ἐπαρχίαν Καρυστίας.

- Β. Ὁ μισθός του προσδιορίζεται Φ. 100 κατὰ μῆνα.

- Γ. Ο Γραμματέας τῆς Επικρατείας να ενεργήσῃ τὸ παρὸν
διάταγμα.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματέας τῆς Επικρατείας Ν. ΣΠΗΛΙΑΔΗΣ.

Ἀρ. 821. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Ο ΠΡΟΕΔΡΟΣ ΤΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΚΥΒΕΡΝΗΣΕΩΣ

Διατάττει

- Α. Ο Κ. Σταμάτης Ι. Μάστρακας διορίζεται Ἀστυνόμος
εἰς τὴν νῆσον Μήκωνον.

Β. Ο μισθός του προσδιορίζεται ανά Φ. 120 κατά μήνα.

Γ. Ο Γραμματέας της Επικρατείας να ενεργήση το πα-
ρόν διάταγμα.

Εν Ναυπλίω, τῇ 16 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Α. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΣ.

Ὁ Γραμματέας τῆς Επικρατείας Ν. ΣΙΝΔΙΑΛΗΣ,

Ποικίλα.

Τὸ 1832 ἔτος θέλ' εἶσθαι πολλὰ ὡραῖον διὰ τοῦ ἀτμο-
σφαιρικοῦ, διότι πλὴν τῆς ἐμφανίσεως δύο κομητῶν, προα-
γέλλεται ἀπὸ τῶρα καὶ ἡ ἐνὸς τρίτου, ὅστις θέλει ὑπερ-
εργήσει κατὰ τὴν ὡραιότητα καὶ λάμψιν τὸν τοῦ 1811.
Ὡστόσο διὰ τὸν ἴδιον, ἀνάγκη νὰ τὸν περιμείνωμεν ἕως
τῆς 1835. Οὗτος εἶναι ὁ μέγας κομήτης τοῦ Ἀλλεῦ, τοῦ
πολλοῦ ἢ περιόδου εἶναι 27,997 ἡμερῶν, καὶ ὁ ὅποιος ἐμφα-
νίσθη τέσσερον ὡραῖος καὶ μεγαλοπρεπὴς εἰς τὰ 1436, 1531,
1607, 1682, 1795.

Ἄς ὁμιλήσωμεν ἐν τοσούτῳ περὶ τῶν δύο ἄλλων. Ὁ
πρῶτος, ὅστις θέλει ἐμφανισθῇ τὸ ἔτος τοῦτο διὰ τὴν ὀγ-
δοὴν φορὰν, ἀφ' οὗ ἀνεκαλύφθη, εἶναι ὁ κομήτης τοῦ Ἑγκε,
ὅστις κάμνει τὴν περίοδόν του περὶ τὸν ἥλιον εἰς διά-
στημα 1212 ἡμερῶν. Κατὰ τὰς 3 Μαΐου αὐτὸς θέλει
περάσει ἀπὸ τὸ περιήλιον δηλ. τὴν μικροτάτην ἀπόστασιν
ἐκ τοῦ ἥλιου, ἥτις εἶναι 11,868,000 λεύγας. Τὰς 21
Ἰουνίου ὁ κομήτης θέλει εὐρεθῇ εἰς τὴν θέσιν τῆς τρο-
χίας τὴν πλησιέστεραν πρὸς τὴν γῆν, ἀφ' ἧς μολαταῦτα
θέλει ἀπέχει 9,319,500 λεύγας.

Ὁ δεύτερος εἶναι ὁ καλούμενος Βιέλας, ὁ προξενῶν το-
σοῦτον τρόπον διὰ τὸν μάταιον φόβον, ὅτι δύναται νὰ συν-
αντηθῇ μὲ τὴν γῆν μας, ἐφ' ὅσον κατὰ τοὺς ὑπολογισμοὺς τῆς
πιθανότητος, ἀπέχει δύο χιλιάδας τριακόσια καὶ ἑνὶ μιλ-
λίονιον ἔπεται λοιπὸν ὥστε ἡ ἀπάντησις νὰ εἶναι ἀδύνατος
καὶ πρέπει κατὰ τοῦτο νὰ βεβαιωθῶν καὶ οἱ πλέον δειλοί.

Ὁ αὐτὸς μὲν ταῦτα ὑπολογισμοὺς δεικνύει, ὅτι ὁ
κομήτης οὗτος θέλει περάσει ἀπὸ τὸ περιήλιον κατὰ τὰς 27
Σεπτεμβρίου, καὶ ἡ ἐκ τοῦ ἥλιου διάστασις του θέλει εἶ-
σθαι 30,291,000 λεύγας. Τὰς 7 Ὀκτωβρίου θέλει εὐ-
ρεθῇ εἰς τὴν θέσιν του, τὴν πλησιέστεραν πρὸς τὴν γῆν,
ἀφ' ἧς μολοντοῦτο θέλει ἀπέχει 18,526,100 λεύγας.

Ὅθεν ἀφ' ὅλων τοῦς γνωστοῦς καὶ ὑπολογισθέντας κο-
μήτας, ὅσοι ἐπλησίασαν εἰς τὴν γῆν, ὑπῆρξαν οἱ κατὰ
τὰ 1680, 1684 καὶ 1686 ὁ πρῶτος, ὅστις μᾶς ἐπισκέ-
φθη πλησιέστερα ἀπέχετο περισσότερον 160,800 λεύγας,
ἀπόστασις σχεδὸν διπλὴ τῆς ἀπὸ τῆς Σελήνης καὶ μολα-
ταῦτα δὲν ἐπροξένησε κάμμιαν φθορὰν πρὸς τὴν γῆν.

Εἶναι πιθανόν, ὅτι οἱ δύο οὗτοι κομήται τοῦ Ἑγκε καὶ
Βιέλα οἱ ὀνομαζόμενοι τηλεσκοπικοὶ νὰ περάσουν χωρὶς
νὰ τοὺς ἰδῇ ἄλλος, εἰμὴ ὁ ἔχων καλὰ τηλεσκοπία.

Δόγος ἐκφωνηθεὶς παρὰ τοῦ Κ. Μ. Μαρκοπολίτου
Πληρεξουσίου τῆς νήσου Νάξου εἰς τὴν ἀπόλυσιν
τῆς Ε' τῶν Ἑλλήνων Εθνικῆς Συνελεύσεως τὴν
17 Μαρτίου (Ἰδὲ Γεν. Ἐφημερίδα Ἀρ 22)

« Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου, εὐρον Δαβὶδ τὸν τοῦ
Ἰσραὴλ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου » Δαβὶδ ὁ Προφη-
τὴν ἄνδρα, ψαλμῶν πῆ. »

Ὅτε δ' ἐν ὕψιστοις κατοικῶν, καὶ τὰ πάντα ἐφορῶν ἠθέλησε τὸν ἐκλε-
κτὸν αὐτοῦ Ἰσραὴλ κόν Ἰσραὴλ νὰ ἀναδείξῃ ἔθνος μέγα ἐπὶ τῆς γῆς, εὐνομού-

μενον θεοσεβῶς τε καὶ δικαιοῦς βασιλευμένον, ἐξῆλθε τὸν ἐπὶ τῷ ὕ-
ψηλῳ τοῦτο βουλήσας ἰκανὸν ἄνδρα, καὶ εὐρὺν, ἐλάλησε τὸ πνεῦμα
τοῦ ἁγίου διὰ στόματος τοῦ ψαλμῶδου « Ὑψωσα ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ λαοῦ μου
εὐρον Δαβὶδ τὸν τοῦ Ἰσραὴλ, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν μου » Ὅτι δὲ
παλιν ὁ αὐτὸς ὕψιστος κυδοκῆς καὶ ἐδουλόθη, νὰ διασωθῇ τὸ ἑλληνι-
κὸν ἔθνος ἀπὸ τὰς ἐπιβουλευσας ἀνακίστους δυνάμεις παρὰ τὰς, καὶ νὰ
παραινέσθῃ αὐτὸ διὰ τὴν ἀνείκαστον θλίψιν καὶ ὀφθαλμοῦν του, ὕψιστος
ἐκλεκτὸν ἐκ τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, τὸν ὡς ἄλλον Δαβὶδ τοῦ Ἰσραὴλ, τὸν
Κόμητα Α. Α. Καποδίστριαν, ἄνδρα κατὰ τὴν καρδίαν του, καὶ ἀπο-
κατέστησεν αὐτὸν ἐπὶ κεφαλῆς τῶν ἑλληνικῶν πραγμάτων διὰ παρρη-
φους ἀποφάσεως τοῦ ἔθνους πρὸς τὸν ὅστις ἐνέκτισται τὴν Νομοτα-
λεστικὴν Ἐξουσίαν, διὰ τὰς προσωπικὰς ἀρετὰς του, καὶ τὰ ἐξ ὅσων προτε-
ρημάτων του, πρότερον μὲν, ὑπὸ τὸ ὄνομα Προέδρου τῆς ἑλληνικῆς Κυβερ-
νήσεως, τὴν δὲ ὄνομα καὶ πρᾶγμα Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος.

Καὶ ἄλλοτε πρὸ πάντων ἐτῶν, εὐρεθὲν τὸ ἔθνος εἰς δεινότητα καὶ φοι-
κωδιστάτην περίστασιν, ὅτε ὁ τάφος τῆς Ἑλλάδος ἦτον ἀνεωγμένος, καὶ ἐμε-
λε νὰ ταρῇ καὶ ἀπολεσθῇ τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος καὶ Κράτος, ὡς καὶ ἄλλα πάλαι
πολλὰ ἔθνη καὶ Κράτη, κατὰ καιροὺς ἀπωλείσθησαν, ἐνατίνας τότε τὸ ἔθνος
του, καὶ ἀνέβητο ὁ δαίμων αὐτοῦ τὰς ἐλπίδας πρὸς τὸν αἰμάνιστον Κό-
μητα Α. Α. Καποδίστριαν, καὶ δὲν ἠπατήθη. Ὅποια δὲ καὶ ὅσων ἀγα-
θὰ ἀπέλαβεν ἡ Ἑλλὰς, αὐτὰ ἐπάτησε τὸ ἱερὸν αὐτῆς ἔθνος, καὶ
κατήνυσεν αὐτὸ, ὡς ἄλλος ἥλιος, μὲ τὰς μαρμαρυγὰς ἀσπίδος τῆς συνείσεως
καὶ δικαιοσύνης του, ὁ πρωτότοκος αὐτῆς υἱός, ἐκείνος ὁ μέγας καὶ ἁ-
γισθαύματος ἄνθρωπος, τίς διηγῆσται; Κατέπαυσεν ἀμείψως ἡ ληστεία καὶ
πειρατεία, διωργανίσθησαν καὶ ἐτακτοποιήθησαν οἱ κλάδοι τῆς Κυβερνήσεως
καὶ τοῦ Κράτους ὁ Διοικητικὸς, Δικαστικὸς, καὶ ὁ τῆς Δημόσιας Οἰκονο-
μίας, ὡσαύτως τὸ Στρατιωτικὸν καὶ Ναυτικὸν, εἰσῆλθον ἡ εὐταξία, εὐ-
κοσμία καὶ εὐνομία, οἱ νόμοι ἐβασίλευσαν, κατηργήθη τὸ καταδύψαν τοὺς
Ἕλληνας δικαίωμα τοῦ ἰσχυρωτέρου ἢ τοῦ ἡσυχώτερου τῶν ἡθικῶν ἀρετῶν δι-
καισύνη ἀνέτειλε διαλάμπουσα εἰς τὸν ἑλληνικὸν ὄριζοντα, ἐσώθη ἡ
ψυχρὸρραγοῦσα Ἑλλὰς, ἐσχηματίσθη μὲ τὸν ἐξ ὧν κόσμον ἀπελευθέρωσα ὁλοκληρῶς,
διὰ τῆς κραταιᾶς προστασίας τῶν τριῶν μεγάλων Συμμάχων Δυνάμεων
τὴν ἀνεξαρτησίαν, καὶ αὐτονομίαν της, ἐπέστη γέρας τῶν τοσούτων πο-
λυωδύνων, αἰματηρῶν καὶ ἀνηκούστων μεγάλων ἀγώνων, καὶ θυσιῶν
της αἱ Μούσαι ἐπὶ τὴν πρώτην αὐτῶν ἑστία, τὸν ἑλλῶνα
καὶ Παρνασσόν, διὰ νὰ ἐκπαιδεύσῃ τὴν νεολαίαν τῆς Ἑλλάδος ἡ θεοδότος
φιλοσοφία ἐπανατρέψῃ, εὐρε τὴν ἑδραν της, διὰ νὰ φωτίσῃ καὶ δι-
αμαρτυρῇ ἡλικίαν τοῦ Ἑλλήνα· ἡ τοῦ Χριστοῦ ἀμύλητος νόμῳ ἐκκλησία,
ἐπανελάβε τὴν ἀρχαίαν αὐτῆς δοξάν, καὶ τὸ εὐράνιον φέγγος, καὶ οἱ
ἱεροὶ αὐτῆς λειτουργοὶ ἐρυθμίζοντο πρὸς τὴν εὐαγγελικὴν διακονίαν καὶ
τὴν ἐκκλησιαστικὴν διακονίαν ἢ τῶν γεωργῶν ὠφελιμότητι τάξιν εἰς
τὴν πολιτικὴν κοινωνίαν, ἡ τροφὴ τῆς ἀνθρωπότητος ἐπανεπαύθη εἰς τὰς
ἐπαύλους της, καὶ τὸ ἀροτρὸν διασχίζον τοὺς αὐλάκας, καὶ καλλιεργεῖν τὰ
γῆπεδα, ὁ γεωργὸς ἡσύχως καὶ ἀταράχως χαίρων καὶ ἀγαλλόμενος, ἐθέρκε
τοὺς καρποὺς τῶν ἰδρώτων του, τὰ πύρνα ἐσκήρτων ἐπὶ τὰς πρασινοχρούς
πεδιάδας, καὶ οἱ βόες ἐμυκῶντο ἀρότως καὶ ἀτρόμως τὸ ἐμπόριον ἢ ψυ-
χὴ τῶν ἐθνῶν διὰ τῆς ἐλευθέρου καὶ ἐξασφαλιστικῆς ναυτιλίας καὶ θαλασ-
σοπλοίας προώδους γιγαντιαίας, καὶ διάφορα ἐμπορικὰ καταστήματα
ἐφάνησαν ἐπὶ τοῦ ἑλληνικοῦ Κράτος αἱ τέχναι καὶ ἡ βιομηχανία ἐμψυ-
χώθησαν, ἀνεξωपुरοῦντο, καὶ ἐπεκτείνοντο εἰς τὰς διαφορὰς τῶν πολι-
τῶν τάξεις αἱ χεῖρες, τὰ ὄφρα, οἱ πεινῶντες, διψῶντες, γυμνοὶ, καὶ πίνυ-
τες εὐρον τὸν ἄμεσον προεστέτην καὶ ἀντιλήπτορα τὰ πλῆθη τῶν εἰς τὰς δια-
φορὰς μέρη τῆς Ὀθωμανικῆς ἐπικρατείας δισκαρποισθέντων αἰχμαλώτων ὁ-
μογενῶν, ἀνδρῶν τε καὶ γυναικῶν, νεανῶν, καὶ νεανίδων, ἔχον τὸν ἀ-
μισθὸν ἐλευθερίαν καὶ λυτρωτὴν τῶν ψυχῶν αὐτῶν καὶ σωμάτων αἱ πυ-
ρίκαυστοι τῆς Ἑλλάδος πόλεις, ἀνεγείροντο καὶ ἀνικοδομοῦντο κατὰ τοὺς
κἀνὼνας τῆς ἀρχιτεκτονικῆς ὡσαύτως παντοειδῆ δημόσια καὶ φιλόδηρα
καταστήματα, σχολεῖα, λυκεία, μουσεῖα, ὀφθαλμοτροφεῖα, νεοκομικὰ καὶ
τὸ ἑλληνικὸν ἔθνος ἐσυμμορφούτο καθικύστην, καὶ ἐξῆλκετο μὲ τὰ σοφὰ
τῆς Εὐρώπης ἔθνη, καὶ ἐστρεφον εἰς τὸν ἐξευγενισμόν του. Διὰ τὰ ταῦτα
οὐ καὶ τοσαῦτα ἀγαθὰ χρειαστὴ τὸ ἔθνος αἰώνιον εὐγνωμοσύνην πρὸς τὸν
εὐεργέτην καὶ ἐπανορθωτὴν του, ἐξελίχθη ἐπαχὺς παρρηφία, καὶ ἀντικα-
τέστησεν Ἀρχηγὸς του, τὸν κατὰ πάντα ἐφάμιλλον τοῦ αἰμάνιστου, τὸν
ἀξιοπροεστέατον Κόμητα Λύκουστον, τὸν ἐνέρετον, φιλόκαλλον καὶ φι-
λοπατρίδα, καὶ πρὸς αὐτὸν μόνον ἐπεπιστεύθη καὶ παρέδοσε τὰς κνίς τοῦ
Κράτους καὶ τὴν Νομοταλεστικὴν Ἐξουσίαν, διότι εἰ μόνον αὐτοῦ τὸ πρό-
σωπον καὶ τὴν καρδίαν βλέπει ἐκτεταραγμένης ὅλης τῆς ἡλικίας καὶ
πολιτικῆς ἀρετῆς τοῦ αἰσθίμου, καὶ τοῦτου ἐνεκ' ὑπῆρχε τὸ μόνον ἀν-
τικείμενον ὅλης ἐκείνου τῆς ἀγάπης καὶ στοργῆς, καὶ διὰ τῆς συμπράξεως
καὶ πειθαρχίας ὅλων τῶν ἀγαθῶν πολιτῶν τῆς Ἑλλάδος ἐλπίσται ἑδι-
στάτως, νὰ φαῖν κατὰ πάντα ἄξιός της ἐμπιστοσύνης τοῦ ἔθνους, καὶ νὰ
δικαιώσῃ αὐτήν, ὡς καὶ ἡ πύρα τοῦτο ἐδείξε. Παρηγορηθεὶς λοιπὸν ἡ ἑλ-
ληνίς, ἐν μίῳ τῶν δεινῶν καὶ θλίψεων σας, παρηγορηθεὶς ἰδοὺ
ἐπληρώθησαν αἱ αὐγαὶ καὶ ἐπιθυμίαι σας ἰδοὺ σήμερον ἐνώπιον πάντων ὑ-
μῶν, ἀνέστη ἐνδοξῶς ὁ ἀθάνατος Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος, καὶ ἀνέ-
λαβε πάλιν τὰς κνίς τοῦ Κράτους ὑπὸ τὸ ὄνομα Λύκουστίνος, ὅστις θέ-
λει δι᾿ ἡμῶν πρὸς πάντας ὑμᾶς ὅλην ἐκείνην τὴν πατρικὴν φιλοστοργίαν
καὶ κηδεμονίαν, τὴν ὁποίαν ἐδείξεν αἰετὰς ὁ αἰμάνιστος καὶ πατριώτης
καὶ συνταγματικῶς θέλει σᾶς κυβερνήσει καὶ ἐξασφαλίσαι διὰ τῶν θεμι-
τωδῶν, καὶ συνταγματικῶν νόμων τὸ δικαίωμα τοῦ πολίτου ἀκριβὲς ἐλευ-
σεως τοῦ Ἕλληνα.

Οἱ λαοὶ δὲ τῶν ἐπαρχιῶν τοῦ Κράτους χρειαστέον εὐγνωμοσύνην αὐτῷ τῷ

ταχέως πρὸς τοὺς αὐτὸν Ἀντιπροσώπους δι' αὐτὴν τὴν ἀριστὴν σω-
τηρίαν ἐλλογὴν καὶ ἀντικαταστάσιν Ἀρχηγῷ τοῦ ἔθνους δι' ἣς ἐδικαιώ-
θη καὶ ἀβύσσῳ τὸ ἔθνος ἐνώπιον πάντος τοῦ φωτισμένου κόσμου, καὶ διὰ
τῆς ὁποίας ἀπεπεράσθησαν κατ' εὐχὴν ὑψηλά· ἐργασίαι εἰς τοιαύτην μακί-
α τῶν πραγμάτων δυσχερεῖαν, ἀντικείμενον ἐχέμενος τὴν ἀσφάλειαν,
ἐλπίσιν, τελευτησίαν, καὶ εὐδαμονίαν τοῦ ἔθνους· ἐπαξίως τῆς πρὸς
τοὺς δεδαισμένους ἐμπιστοσύνης τῶν Ἑλληνικῶν λαῶν. ἰσχυρῶς χρεώσται
τὸ ἔθνος ἀνεξάντικτον εὐγνωμοσύνην, πρὸς τοὺς ἐνταῦθα ἐξυμνῶντας
ἐπιπρεβεῖς, καὶ τοὺς Ἀρχηγούς τῶν κατὰ θάλασσαν καὶ ξηρὰν Δυναμειῶν,
τῶν Σεβαστῶν Συμμάχων Μονάρχων, τῶν εὐεργετῶν καὶ προστατῶν τῆς Ἑ-
λλάδος, ὡς συμπράξαντας καὶ συντελέσαντας εἰς τὴν ὀριστικὴν αὐτῆς τῶ-
ν καὶ εὐτυχὴ ἀποκατάστασιν τῶν Ἑλληνικῶν πραγμάτων, καὶ τῇ ὑπο-
σχεσίᾳ τῶν καθεστώτων.

Εὐγνωμονοῦντες οὖν, χρεώσμεθα ἀπαντες, νὰ ὑψώσωμεν χεῖρας ἐκεί-
δας πρὸς τὸν ὕψιστον θεὸν καὶ πάνσοφον δημιουργὸν τοῦ παντός, τὸν
ἀστέρα τῶν ἀγαθῶν, ὅστις δι' ἄκραν αὐτοῦ ἀγαθότητα διέσωσε καὶ διεφύ-

λαξε τὸ πολυπαθὲς ἔθνος, καὶ τὴν πατρίδα αἰς διαφόρους δεινὰς περι-
στάσεις· ὡς καὶ ἤδη μάχιστα ἐπιβλέψας ἐκ τοῦ ὕψους τοῦ οὐρανοῦ ἐπὶ τὴν
Ἑλληνικὴν γῆν καὶ ἐπὶ τοὺς υἱούς τῶν Ἑλλήνων, ἰδὼν αὐτῶν τὴν κάκωσιν
προελθόντων ἐκ τῆς ἀδελφικότητος τῶν πραγμάτων, καὶ οἰκτεῖρας αὐτὴν
κωδικοῦ κατὰ προαιώνιον αὐτοῦ βούλην, ἵνα ὑπερβῇ τὸ Ἑλληνικὸν ἔθνος,
ὡς πάλαι ποτὶ καὶ ὁ ἐκλεκτός αὐτοῦ Ἰσραηλιτικὸς λαὸς καὶ συγκα-
ταβῇ εἰς τὴν μεγάλην οἰκογένειαν τῆς σοφῆς εὐρώπης, καὶ νεύσας εἰς
τὰς βασιλικὰς καὶ φιλοφρόνους καρδίας τῶν κρατῶν καὶ σεβαστῶν
Συμμάχων Δυναμειῶν, τῶν προστατῶν τῆς Ἑλλάδος, ἐξελέχοντο εὐτυχῶς
κατὰ τὰς εὐχὰς τοῦ ἔθνους, Ἡγεμὴνα Κυρίαρχον διαδοχικῶν αὐτῆς, τὸν
τοῦ Μεγαλειωτάτου προστατῆτου καὶ φίλου τῶν μουσῶν δευτερογέννητον υἱ-
ὸν Ὁθῶνα τὸν πρῶτον κραζόντες διὰ ταῦτα πάντα καὶ λέγοντες· ἐξ ὅλης
ψυχῆς καὶ καρδίας, Ζήτωσαν οἱ τρεῖς Σεβαστοὶ Συμμαχοὶ καὶ
Προσταταὶ τῆς Ἑλλάδος· Αὐτοκράτορες καὶ Βασιλεῖς· Ζήτω ὁ Σεβαστός Ἡ-
γεμὼν τῆς Ἑλλάδος· Ζήτω ἡ Ἑλλάς· Ζήτω ὁ Κυβερνήτης τῆς Ἑλλάδος.

Γένοιτο, Γένοιτο.

Ἰμνὸς εἰς τὸν ἀείμνηστον Κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ Δολοφονηθέντα.

Κλειψὶς αἰφνίδιος, ὡς τοῦ Ἥλιου,
Ἐξάρκῃ ἐκείνῃ πάλιν Ναυπλίῳ,
Καὶ ἐπροξένησε σκότος Ἰσφαιρόν.
Ἄντες ἐκαστίθισαν ἄνευ λυχνίας,
Καὶ ἐπὶ κρήνησαν ὅλοι ἀθυμία·
Εἰς συμπεσθεὶς τόσον τρομερόν.
Ἐπληξίς, ἐκστάσις, φόβος καὶ ὕπνη,
Κλαύματα, ἔκκριμα, καὶ καρδιοκτύποι
Περιεχύθησαν σ' ὅλους κοινῶς.
Τρόμος ἀνέκρυστος, ἀπελπισία,
Κίνδυνος μέγιστος, ἀμυχανία
Ἑλλήνας ἐτρόμαξαν ἐλεεινῶς.
Φύμη ταχύτατα διασπαρείται,
Εἰς Ἐπικράτειαν ἐξαπλωθεῖσα,
Πένθος ἐγείμειν ὅλον τὸν λαόν,
Μίλινα χρώματα εὐθὺς ἐνδύθη,
Ἔργων τοῦ ἔπαυσε, καὶ ἐδέθη,
Κατὰ φονέων ἐκδίκησιν βίων·
Ἄμα ὡς ἔμαθε τὸ ἀπεικταῖον
Ἔργον ἀνόσιον Μαυρεμαχέων,
Ὅπερ ἐτόλμησαν κατὰ πατρός·
Πατρός πατρίδες, πατρός ἐλπίδες,

Τοῦ εὐεργέτου μας εἰς κάθε εἶδος,
Σώμα νὰ καίεται χαμὶ εἰκτρώς.
Σχῆμα μὲ εὐμορφον, καὶ φρονεμένον,
ἤμερον ἀπτόητον ὅν πεπαισμένον,
Ἐδειχνε τὸν θάνατον καταφρονούν.
Ἐδειχνε τὴν ἡμερὸν ψυχὴν ἐκείνην,
Πάντα ἀλλοτρίων μ' εὐσχημασμένην,
Μὲ βλέμμα εὐλαδῆς παρακλοῦν
Τὴν θεῖαν πρόνοιαν εἰς εὐσπλαγχνίαν,
Διὰ πατρίδος τοῦ τὴν σωτηρίαν
Νεκρὸν καίμενον καὶ μὴ μιῶν.
Ἀσπλαγχοί, ἄπειροι, σκληρὰ θηρίη,
Πῶς ἐξωλιθίθῃτε σ' τέτοια μωρία,
Δὲν εὐλαβήθητε, καὶ τὸν θεόν;
Ἀλλ' ἐμῖνᾶτε καὶ τὸν ναὸν τοῦ
Καὶ λειτουργίαν τοῦ, καὶ αἷμα τοῦ!
Φέρον, Ἥλιε, φέριε αἰὼν!
Ἄπιστοι, ἄθεοι, καὶ μισαῖφρονοι,
Θεοὶ ἀνήμεροι, καὶ πατροκτόνοι,
Γαλήνῳ βλέπετε θεῖαν ὀργήν,
Ἄνωθεν πίπτουσιν, σ' τὰς κεφαλὰς σας,
Θεῖαν ἐκδίκησιν, σ' τὰς γενεάς σας,
Εἰς τὰς εἰσίας σας, τὴν εἰκωγήν.

Ἑλλήνες, Ἑλλήνες, μὴ πτοηθῆτε,
Ἀλλὰ τοὺς νόμους σας, εὐλαβήθητε,
Καὶ θεῖα δύναμις τὰς βοηθεῖ.
Ὁ Καποδίστριας σ' τὸν κόσμον ὄντας,
Βασιλεῖς μεσίτευσεν, παρακαλῶντας,
Νῦν δ' ἐμπροσθεν θεοῦ θὰ δεηθῇ.
Μὲ παρουσίαν τοῦ συντετριμμένου,
Διὰ πατρίδα τοῦ τὴν τεθλιμμένην,
Ἀρχηγὸς ἄξιός, νὰ τῆς δεῖθῃ.
Καὶ εἰς τὴν χρεῖαν τῆς, νὰ τὴν φυλάξῃ,
Καὶ τὴν ἡσυχίαν τῆς, νὰ μὴ ταραξῇ,
Πάντοτε δέεται νὰ σπλαγχνισθῇ.
Ἑλλήνες, Ἑλλήνες, ὅλοι ὑμνεῖτε,
Τὴν θεῖαν πρόνοιαν παρακαλεῖτε,
Διὰ αἰετίζον ἐκείνου ψυχὴν·
Καὶ ἡ προσεῖα τοῦ πρὸς τὸν θεόν μας,
Μέγαν ὑπέρμαχον, καὶ βοηθόν μας,
Ὅλα τὰ πράγματα θὰ φέρει κατ' εὐχὴν.
Ἐν Πύργῳ, τὴν 20 Ὀκτωβρίου 1831.

Γ. Η.

Ἐγκώμιον, πρὸς τὸν ἐνδόξως σήμερον Προεδρεύοντα τῆς Ἑλλάδος Κύριον Γ. Α. ΚΑΠΟΔΙΣΤΡΙΑΝ.

Μεταξὺ φρικτῶν κυμάτων
διαφόρων, ἐγλημάτων
Ἡ κοινὴ μας Ναυαρχίς,
Πρὸ καιροῦ χειμαζομένη,
Πανταχόθεν στερεωμένη,
Πηδαλίῳ τῆς ἀρχῆς,
Θύπος ἀγγέλων θεσφέν,
Ἐκατέθη οὐρανόθεν,
Ναυαρχίδες λυτρωτῆς.
Ἐδείξε τὸν Κυβερνήτην,
Ὡς νεοφανῆ κομήτην,
Τὸν ἐπίλεκτον αὐτῆς.
Λέγων, λάβε τὸ τιμῶν,
Ναυαρχίδα σου τὴν μόνην,
Σε λυμένα ἀγαθὸν
Ἄριστα νὰ ὀδηγήσῃ,
Ἔως ἀγκυραν νὰ πύξῃ,
Στερεὰν εἰς τὸν βυθόν.
Καὶ ἂν λάβῃς δυσκολίαν,
Εἰς νῆος σου τὴν πορείαν,
ἐπαλίζεις τὴν ὁδόν.
ἔγων δ' ἀνεμειδίασεν,
βέβαιον καλὸν σπέρμασεν
Ἄριστον σου ὀδηγόν.
Ἀδελφὸν σου μακαρίτην,
τῆς ἰδίας Κυβερνήτην,
Κλυδωνὰ εἰς κλιὸ σφοδρόν.

Κεῖνον βήματα βαδίζων,
Ἐξαιρέτως ἀπαρτίζων,
Εὐποδίσας τῶν ἐχθρῶν
Ὅλας τὰς ἐναντιώσεις,
Καὶ βουιάς τῶν ματαιώσεων,
Καὶ δολίους τῶν σκεπῶν.
Καὶ εἰς τέρμα τῶν ἀγώνων,
Καὶ ἀπείρων κεῖνον πόνων,
Θάλει εὐχαιρῆς καὶ καρπύς,
Οὐδ' ἐκείνος ὑστερήθη,
Καὶ ἀδίκως ἀπεκδύθη,
Θ' ἀπολαύσεις ἀφειδώς.
Ἡ πατρίς δὲ χαίρομένη,
Τ' ἀγαθὰ ὅσα προσμένει,
Πάντα θέλει εὐφημεῖ,
Σεβαστοῦς τῆς τρεῖς Μονάρχας,
Εὐεργέτας, Κυρίαρχας,
Υπουργούς τῶν μὲ τιμῇ,
Τὴν τοῦ ἔθνους τῆς οὐσίαν,
Τὴν σεπτὴν τῆς Γερουσίαν,
Τὴν φρουρὰν τῶν ἀγαθῶν,
Τὴν ἐτοιμὴν προστατρίαν,
Εἰς ἀνάγκην τῆς καὶ χρεῖαν,
Ἐναντίον τῶν παθῶν.
Τὴν σκίαν τοῦ μακρήτερον,
Ἀσίδιμου Κυβερνήτου,
Εὐλαδῆς θείῃ ὑμνεί,

Διὰ στίχων ἱστορεῖται
Ψάλλουσά τοις ὡς ἡ Μοῦσα,
Μὲ ἀληθεῖαν γυμνῇ.
Τὴν σοφίαν, τὴν παιδείαν,
Ἀρετὴν τοῦ καὶ ἀνδρείαν,
Ὑψηλὴν πολιτικὴν.
Ἱστορία θὰ ὑμνήσῃ
θέλει διακωδονήσῃ
Εἰς τιμὴν Ἑλληνικὴν.
Τοὺς δὲ νῦν Πληρεξουσίου
Τοῦ λαοῦ τῆς τοῦς ἀξίους,
Τοὺς σοφοὺς καὶ συνετοὺς.
Θέλει τοὺς εὐχαριστήσῃ,
μὲ στεφάνους θὰ τιμήσῃ
Ἀδελφὸς καὶ ἀνθρῶν πλεκτοῦς.
Διὰ ἐκλογὴν τὴν θεῖαν,
Εἰς Ἑλλήνων πολιτείαν,
Τοῦ Προέδρου τοῦ σοφοῦ.
Προκατόχου τοῦ ἡμεῖς,
Συνετοῦ τε καὶ τιμίου.
Μητρὸς τοῦ ἀδελφοῦ.
Κλόνου τῆς οἰκογενείας
Τῆς λαμπρῆς εὐγεγονίας,
Κερκυραίων ἡ στολῇ.
Προικισμένης μὲ σημαῖα,
Καὶ βασιλικὰ βραβεῖα,
Πλείστα καὶ πολιτεῖα.
Ἐν Πύργῳ, τὴν 22 Δεκεμβρίου 1831.

Γ. Η.

(ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ.)

Τετάρτη 23 Μαρτίου 1832.

Ακολουθία τῆς Δικογραφίας τῆς δολοφονίας τοῦ ἀσπίδου Κυβερνήτου.

Ακολουθεῖ ἡ ἐξέτασις τοῦ Γεωργίου Μαυρομιχάλη.)

Ἐρ. Ακολουθήσατε λοιπὸν τὴν διήγησίν σας. —

Απ. Ἀφ' οὗ λοιπὸν ἐπέρχασα ἀπὸ τὸ ἄλλο μέρος, ἤμην στραμμένος πρὸς τὴν ἐκκλησίαν, καὶ ἐβλεπα τὴν αἰόνα φησὶ ὁ Γέτος μὲ λέγει, "Εἰς τὴν πάντα, διότι χεῖται ὁ Κυβερνήτης", καὶ καθὼς ἐγύρισα πρὸς τὸν ἰδόν, ἀματόπον, ὑποχωρήσας πρὸς τὰς ἀριστεράς, ἀλλ' ἐξαφ' ἡκιστα ἕνα κρότον πισόλας, τὴν ὁποίαν ἐρρίψεν ἐπάνω τοῦ Θεῖου με, ἢ ἕνα ἄλλος, τὸν ὁποῖον εἶδον προτύτερα, ὅτι ἴσατο ἐμπροσθέν, δηλ. τὸ Θεῖον με. ἐγὼ δὲ ἰδὼν τὸτο τὸ αἰφνίδιον συμβῆναι, φοβηθεὶς, ἐβόληθην εἰς φυγὴν, καὶ μάλιστα ἐρρίψα καὶ τὴν καπὸ-ταν με, ἢ ὁποία ἦτο μισοπεσμένη, ὅταν ἐβγαλα τὸ Φέσι με, διὰ τὴν χαρετήσω τὸν Κυβερνήτην, καὶ φεύγοντας ἠθέλησα νὰ ἔμβω εἰς ἓν κενέριον σπητι πλησίον εἰς τὸ Βελευτικόν, πλην ἐπειδὴ μ' ἐδίωκον οἱ στρατιῶται, ἔτρεξα ἀκόμη, καὶ ἰδὼν τὴν θύραν τοῦ Δαριώτη κλεισμένην, ἔτρεξα ἀκόμη περαιτέρω, ὅπερ εὐρὴν τὴν θύραν τοῦ Βασιλέως ἀνοικτήν, ἐμβήκα μέσα ἐκεῖ δὲ ἐρωτηθεὶς παρὰ τῶν γυναικῶν, τί τρέχει, ἀπεκρίθην, ὅτι ἐσκότωσαν τὸν Κυβερνήτην, μάλιστα τότε εἶπον εἰς τὰς στρατιώτας, οἵτινες μ' ἐκυνήγουν, νὰ ἔμβω μέσα καὶ νὰ κλείσω τὴν θύραν, διὰ τὴν μὴν ἐμβῇ λαός. Ἰδὼν δὲ ὁ Βασιλεὺς τὸτο, ἤρχισε νὰ φωνάζῃ ἐμὲ με τὰς γυναῖκας, καὶ νὰ μὲ διώκῃ· ἐγὼ ὅμως μὴ θέλων, ἐσηκώθη ὁ Βασιλεὺς νὰ φύγῃ, καὶ ἐξήρχετο ἀπὸ ἐν πορτί, τὸ ὁποῖον κοινώνει μετὰ τὸ ὁσπήτιον τοῦ Κ. Ρεῦν. ἰδὼν δὲ ἐγὼ τὸτο, ἐπειδὴ μὲ ἦτον ἀγνωστον, ἔτρεξα, καὶ ὑπῆγα, εἰς τὸ ἄνω ῥηθὲν ὁσπήτιον.

Ἐρ. Ἐκεῖ λοιπὸν τί ἐκάμετε; Απ. — Ἰδόντες με οἱ δῆλοι τοῦ Κ. Ρεῦν, μ' ἠρώτησαν, ποῖος εἶμαι, ἐγὼ δὲ τὰς ἀπεκρίθην, ὅτι εἶμαι ὁ Γεωργίος Μαυρομιχάλης· ἐρωτηθεὶς δὲ παρ' αὐτῶν, τί τρέχει, εἶπον, ὅτι τὸν Κυβερνήτην ἐκτύπησαν, ἢ ἐσκότωσαν, καὶ ἦλθον, νὰ ἰδῶν τὸν Μινίτρον, διὰ τὴν φυλαχίαν ὑπῆγον λοιπὸν οἱ δῆλοι ἐπάνω, ἐπειδὴ μὲ εἶχον εἰπεῖ, ὅτι κοιμάται, καὶ ἐγὼ τὰς εἶπον νὰ τὸν ἐξυπνήσω, τότε ἐκατέβη ἕνας ξηρακιανός, καὶ μὲ ἔλεγε, Φόρα, καὶ μ' ἐσπρωχεν, ἐγὼ ὅμως ἐναντιώθην, καὶ τὸ εἶπα, ποῖον διώχεις, τὸν δῆλον σε; Αὐτὸς δὲ ὑβρίζων με ἀνέβη ἐπάνω, ἐγὼ ὅμως ἠκολούθησα, καὶ ἀνέβην, ὅπερ εἶδον καὶ τὸν Κ. Ρεῦν, ὅτις αἶμα μὲ εἶδε, μὲ εἶπεν, ἔξω, (ἰδὼν τὴν χεῖρα) ἐγὼ δὲ τὸν ἀπεκρίθην, ὅτι διαμαρ-

τύρμη ἐνώπιον τοῦ Θεῖου, διὰ τὴν μὲ φυλάξαι, καὶ νὰ μὲ παραδόσῃς εἰς τὴν νόμιμον Ἐθνικὴν Συνέλευσιν, καὶ εἰς τὴν αὐτὴν συγμὴν ἦλθε, καὶ ὁ Στρατηγὸς Γεράρδος καὶ ὁ Καλαμογδάτης Ἀντώνιος· ἐκ δευτέρου πάλιν μὲ εἶπον, νὰ φύγω, ἀλλ' ἐπειδὴ ἐγὼ δι-χυριζόμην, καὶ διεμαρτυρήθην ἐκ νέου, ἔμεινα.

Ἐρ. Ἐρωτήσατε τὸν Θεῖον σας, ποῖος ἦταν οἱ δύο, μετὰ ὁποῖους ἐκίπευε ν' ἀναχωρήσῃ; — Απ. Ναί· καὶ μὲ ἀπεκρίθη, τί θέλεις νὰ τὰς ἡξούρησ, ἀφ' οὗ ἐρχεσαι;

Ἐρ. Μὲ ποῖον χεῖρ ἐπιάσατε τὸ Φέσι σας, διὰ τὴν χαρετήσατε τὸν Κυβερνήτην; — Απ. Μὲ τὸ δεξί.

Ἐρ. Δὲν ἐρωτήσατε τὸν Θεῖον σας, ὁποῖα ἦτον ταῖα, ὅπερ ἠθέλε νὰ σὰς εἰπῇ, ἂν τὸν ἀκολουθήσατε; — Απ. Ὁχι, διότι ὑπέθετα, ὅτι ἦτον πρέγματα, ὅπερ ἠθέλωμεν νὰ κάμωμεν ἔξω μετὰ τὴν φυγὴν μας.

Ἐρ. Πρὸ ἡμερῶν ὁ Θεῖος σας ὠμίλησε μὲ κανέναν φίλον, ἢ ἦλθε κανέναν νὰ τὸν ἀνταμώσῃ; — Απ. Πρὸ 5-6 ἡμερῶν ἦλθεν ἕνας, μὲ φετανέλαν, μὲ κάπαν καὶ μὲ χρυσὸν ζωτάρι, καὶ ὠμίλησε μὲ τὸν Θεῖον με εἰς τὴν κάτω σιῶλαν, τὸν ὁποῖον κατὰ πε-

ρίσασιν εἶδον ἐξερχόμενος τὸ ἀναγκάριον, καὶ τὸν αὐτὸν εἶδον σήμερον πλησίον εἰς τὸν Θεῖον με.

Ἐρ. Δὲν σὰς εἶπεν ὁ Θεῖος σας, ποῖος ἦτον αὐτός; — Απ. Τὸν ἠρώτησα, καὶ μὲ εἶπεν, ὅτι τὸν ἐγνώριζεν ἀπὸ τὴν Ῥέμελην, ὅταν ἐπολεμῆσεν.

Ἐρ. Ἐφέρετε μαζὶ σας κανέν ὄπλον; — Απ.

Ὁχι· παρὰ εἰς ξηρακιανούς, ὅστις ἴσατο εἰς τὴν ἐκκλησίαν ἔξω ἀπὸ τὴν θύραν, τρέξας ὑπὸ τῶν στρατιωτῶν, οἵτινες μ' ἐδίωκαν τὴν ὥραν, ὅπερ ἐφίλασα εἰς τὴν θύραν τοῦ Βασιλέως, καὶ ἐπολεμῆσα νὰ τὴν κλείσω μὲ ἐπέταξε μίαν πισόλαν, λέγων πάρεθιν, ἐρώτησα δὲ αὐτόν, τί εἶναι, πλην δὲν μ' ἀπεκρίθη· τὴν πισόλαν ταύτην τὴν ἔδωκα εἰς τὸν Γεράρδον.

Ἐρ. Τὸν εἶδετε ἄλλην φορὰν αὐτὸν τὸν νέον τὸν ξηρακιανόν; — Απ. Ὁχι.

Ἐρ. Πῶς λοιπὸν αὐτὸς ἐτόλμησε νὰ σὰς εἰψῇ πισόλαν, ἢ ποῖα ἡ αἰτία καὶ τὸν ἐρωτήσατε, τί ἦτον; — Απ. Δὲν ἡξούρω πῶς ἐτόλμησε, τὸν ἠρώτησα δὲ κλείων τὴν θύραν.

Ἐρ. Ποῖος πρῶτον ἐμβήκεν εἰς τὸ ὁσπήτιον τοῦ Βασιλέως; — Απ. Ἐγώ.

Ἐρ. Ποῖος πρῶτον ἐμβήκεν εἰς τὸ ὁσπήτιον τοῦ Βασιλέως; — Απ. Ἐγώ.

Ἐρ. Ποῖος πρῶτον ἐμβήκεν εἰς τὸ ὁσπήτιον τοῦ Βασιλέως; — Απ. Ἐγώ.

Ἐρ. Ποῖος πρῶτον ἐμβήκεν εἰς τὸ ὁσπήτιον τοῦ Βασιλέως; — Απ. Ἐγώ.

Ἐρ. Ποῖος πρῶτον ἐμβήκεν εἰς τὸ ὁσπήτιον τοῦ Βασιλέως; — Απ. Ἐγώ.

Ἐρ. Ποῖος πρῶτον ἐμβήκεν εἰς τὸ ὁσπήτιον τοῦ Βασιλέως; — Απ. Ἐγώ.

Ἐρ. Ἐνῷ ἐπρόσπαθετε νὰ φυλαχθῇ ποῖον ἀπὸ τὰς παρεκκλίστε νὰ πάρετε τὴν πισόλαν; —

Ἄπ. Τὸ ἔκαμα ἀπροσποχάτως.

Ἐρ. Πράγμα ὅπῃ δὲν σὰς ἐχρησίμευε (δηλ. ἡ πισόλα) διατί τὸ ἐπέφευγε; — Ἄπ. Το ἔρριψαν, καὶ τοῦ ἐπῆρα χωρὶς πρόσκεψιν, ἢ ἐφώνηξα, καὶ ἦλθεν ἐπιδρατιώτης διὰ τὴν κρατήσῃ τὴν θύραν καὶ μετὸν ἀνέβην ἐπάνω.

Ἐρ. Διατί ἠθέλετε νὰ κλείσῃ τὴν θύραν, ἢ νὰ τὴν κρατῇ; — Ἄπ. Ἐπειδὴ εἶδον ὅπῃ ἐκτύπησαν τὸν Κυβερνήτην, εἶδον ἢ τὸν θεῖον μὲ ἀνακατωμένον, καὶ δι' αὐτὸ ἔλεγα νὰ κλείσῃ τὴν θύραν διὰ νὰ μὴ μᾶς κακοποιήσῃ.

Ἐρ. Ὅταν σὰς ἔρριψεν ὁ ἀνω ῥηθεὶς ξηρακιανὸς τὴν πισόλαν, εἰ δύο ἄλλοι στρατιῶται ἦσαν παρόντες ἢ εἶδον τῆτο; — Ἄπ. Ἐρωτήσατέ τους διὰ νὰ πληροφορηθῆτε, ἐπειδὴ ἐγὼ εἰς τὴν κατάστασιν, ὅπῃ ἤμην δὲν ἐπαραιτήρησα.

Ἐρ. Ποῖος πρῶτος ἀνέβη τὴν σκάλαν τῷ Βασιλεῖ ἀπὸ τῆς τρεῖς σας; — Ἄπ. Ἐνῷ ἐκρατῶσα τὴν θύραν διὰ νὰ τὴν κλείσω ἢ αὐτοὶ ἦσαν προχωρημένοι εἰς τὸ προαύλιον ἐλίγην, ἢ πολὺ, δὲν ἐνθυμῶμαι, ἦλθεν ὁ εἰς κατὰ τὴν φωνὴν μὲ νὰ κρατήσῃ τὴν θύραν, ἢ ἀνέβην μετὰ τῶ ἐτέρου ὁμῶς.

Ἐρ. Ὅταν ἦλθεν ὁ εἰς διὰ νὰ πιάσῃ τὴν θύραν, τὴν πισόλαν τὴν εἶχετε παρὶς ἀπὸ τὴν γῆν; — Ἄπ. Μάλιστα.

Ἐρ. Ποῖος ἀπὸ τῶ δύο ἦλθε νὰ κρατήσῃ τὴν θύραν; — Ἄπ. Ὁ Καραγιάννης.

Ἐρ. ἤξευρετε νὰ μᾶς εἰπῆτε, αὐτὸς εἶδε τὴν πισόλαν; — Ἄπ. Ἐρωτήσατέ τον.

Ἐρ. Εἶδατε τὸν Κυβερνήτην φονευμένον ἢ πετμένον κατὰ γῆς; — Ἄπ. Τὸν εἶδα ἀνακατωμένον με αὐτὸς, καὶ μετὰ τὴν πισόλαν ἔφυγα.

Ἐρ. Πῶς λοιπὸν ἐνῷ δὲν ἦθε βέβαιος, ὅτι ἡ πισόλα ἐτραβήχθη ἀπὸ τὸν θεῖον σας, ἐφοβήθητε τόσον; — Ἄπ. Ἐγὼ σὰς εἶπον, ὅτι τὸν εἶδον ἀνακατωμένον, ἢ ὅτι ἢ ἡ συγγενεὶς σὰς ἀνέβην νὰ ἰδῇ ἕνα συγγενὸς ἀνακατωμένον, ἔπρεπε νὰ φοβηθῇ καὶ νὰ φύγῃ.

Ἐρ. Διὰ τί φεύγοντας εἶπετε ὅτι ἠθέλετε νὰ καταφύγετε εἰς τὸ ἐπὶ τῆς τῆς Δαρμάτης; — Ἄπ. Ἐπειδὴ ἐγνώριζα τὸ σπήτι.

Ἐρ. Διὰ τί μὴν εὑρεὼν τὴν θύραν τῷ Δαρμάτῃ ἀνεκτὴν ἠθέλετε νὰ ὑπάγετε εἰς τὸν Γεράρδον; —

Ἄπ. Διὰ τὸν αὐτὸν λόγον, ὅπῃ ὑπῆρα εἰς τὸν Ρεάν.

Ἐρ. Διὰ τί εἶπετε εἰς τὸν Ρεάν νὰ σὰς παραδῶν εἰς τὴν νόμιμον Συνέλευσιν; — Ἄπ. Τὸ εἶπον ἀπὸ

τὸς καὶ εἰς τὸν Στρατηγὸν Γεράρδον. διότι ἤξευρα ἢ ἀπὸ τῶ παρεκκλίστε χρέους, ὅτι ἐδιαμείθη τὸ ἔθνος εἰς τὴν Συνέλευσιν τῷ Κασρίδ καὶ τῷ Αἰγίνῃ, καὶ ἐχάτως ἠνώθη εἰς τὴν Τροισίην, καὶ τὴν ἑνωσιν ἐσοχάσθη νομιμότητα.

Ἐρ. Διατί δὲν εἶπετε νὰ σὰς παραδῶν εἰς τὸν Κυβερνήτην; — Ἄπ. Διότι, ἰδὼν τὸν θεῖον μὲ ἀνακατωμένον, καὶ τῶ συγγενεὶς μὲ κατατρεχομένους, ἐπεθύμην, ἀφ' ἧς εἶδον τὸ κατὰ τῷ Κυβερνήτῃ κίνημα τῷ θεῖο μὲ νὰ παραδῶν εἰς τὴν Συνέλευσιν.

Ἐρ. Πῶς εἰρήστετε τὴν πισόλαν; — Ἄπ. Μὲ τὴν ἐπῆρεν ὁ Στρατηγὸς Γεράρδος ἀφ' ἧς μὲ τὴν ἐζήτησε, καὶ ὡς ἐπῆρε παρμολίως ἢ ἐδιώρισε, καὶ ἐπῆραν καὶ τῶν ἄλλων δύο.

Ἐρ. Ποῖοι ἄλλοι ἦτον παρόντες, ὅταν σὰς ἐπῆραν τὴν πισόλαν; — Ἄπ. Ὁ Στρατηγὸς Γεράρδος, ὁ υἱὸς τῷ Καλαμογδάρε, καὶ μετὰ φαίνεται νὰ ἦτον καὶ ὁ Κολονέλος Πελιὸν καὶ ὁ Κ. Ρεάν ἐπάνω εἰς τὴν σκάλαν· αὐτὸν ὅμως ἄλλος δὲν ἐνθυμῶμαι.

Ἐρ. Τί λόγους ἐπροφέρετε, ὅταν ἐδώσατε, τὴν πισόλαν; — Ἄπ. Δὲν ἐνθυμῶμαι εἰς ταιαύτην περίστασιν ἦτον ἀδύνατον νὰ ἐνθυμῶμαι.

Ἐρ. Ἀφ' ἧς ἐδώσατε τὴν πισόλαν, καὶ ἐμείνετε εἰς τῷ Κ. Ρεάν, πῶς καὶ μετὰ ποῖος σὰς ἔβαλαν καὶ ἐκτοικήτετε; — Ἄπ. Εἰς ἕνα ὄνδα ἢ τῶ τρεῖς.

Ἐρ. Δὲν εἶδατε ἄλλην φωνὴν τὸν Ρεάν; — Ἄπ. Μάλιστα πρὸς τὸ γεῦμα ἦλθε μετὰ τὸν Καρατζῆν, καὶ μετὰ ἔλεγε νὰ φύγω ὅτι πρὸς τῆτο δὲν τὸ ἔκαμα καλὰ νὰ ὑπάγω εἰς τὸ σπήτι τῷ· ἐγὼ δὲ τὸν εἶπον ὅτι εἶμαι ἐντροπὴ νὰ μετὰ φήσῃ τῶρα, ὅπῃ ὁ λαὸς εἶμαι εἰς ταραχὴν, καὶ θὰ μετὰ κομματιάσῃ, ἦτοι ἐνδέχεται νὰ μετὰ κακοποιήτῃ.

Ἐρ. Πόθεν ἤξευρετε, ὅτι ὁ λαὸς ἦτον εἰς ταραχὴν καὶ ποῖα δίδωμαι εἶχετε; — Ἄπ. Διότι ὁ Κ. Ρεάν μετὰ εἶπεν, ὅτι ἐπειδὴ σὰς ἐσκοτώσατε τὸν Κυβερνήτην, ἐκατάλαβον, ὅτι ὁ λαὸς ἔπρεπε νὰ ἦναι τεταραγμένος· ἐγὼ δὲ τὸν ἀπεκρίθην, ἐγὼ εἶμαι αἰθῶς, ἢ σὰς παρακαλῶ μὴ ἀνακατόνετε τὸ ὄνομά μου, ὡς ἀκολέθως θέλω τὸ ἀποδείξαι. Ὁ δὲ Κ. Ρεάν πάλιν ἐπανέλαβον, ὅτι νὰ ἔβγω ἔξω ἀπὸ τὴν πόρταν, καὶ νὰ ὑπάγω, ὅπῃ θέλω διότι ἔχει νὰ γενῇ νέα Κυβερνήτης. καὶ ἐγὼ πρέπει νὰ σὲ παρακλώσω, καὶ ἄμποτε νὰ εὑρεθῇς αἰθῶς αὐτὰ ὅλα ἐρρήθησαν διὰ μέτε τῷ Κ. Καρατζῆ, ὁ ὁποῖος δὲν ἠθέλετο καὶ κάμῃ τὸν διερχομένην, ἀλλ' ἔκαμε τῆτο, ἀφ' ἧς ἐπαρκαλέσθη πολλοὺς ἀπὸ τὸν Κόρινθ Ρεάν.

Ἐρ. Διατί οἱ δύο στρατιῶται ἐνῷ δὲν ἦσαν συνήκοι τῷ φέρεσας, καὶ ἐνῷ σὰς ἐκυνήγουν ἡμεῖς

ἔπειτα μαζήσας ; — Ἀπ. Σὲ προεῖπον, ὅτι τὰς ἐ-
κτελέσεις καὶ ἐλθόν, καὶ μὲ Φυλάγειν, ἀπὸ τὴν Θύραν τῆς
Πολιτείας, καὶ καὶ μὴ μὲ κυνηγεῖν ἀφ' ὧς δὲ ἦλθον εἰς
τὸ σπῆτι, καὶ μὲ εἶδον, ὅτι ὑπήγαγον εἰς τὸ σπῆτι
τὸ ῥαὶν ἔτρεξαν κατόπιν μὲ.

(ἀκολουθεῖ)

ΔΙΚΑΣΤΙΚΑ.

Ἀρ. 1,726. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

ὁ κατα τὴν Ὑδραν καὶ Πέττας Πρωτό-
κλητον Δικαστήριον.

Πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Α' ἀρχῆς τῆς ὑπ' Ἀρ. 1,721
πράξεώς τε τῆς 3 τῆς ἰσαμένης, κατὰ τὴν διάταξιν
τῆς 38 Ἀρθ. τῆς ὑπ' Ἀρ. 63 ψηφίσματος τῆς 11
Φεβρουαρίου 1830 (περὶ τῶν διαθηκῶν) ἀφίνει τὸ
παρὸν πρῶτον Πρόγραμμα, μὲ τὸ ὅποιον καλεῖ τὴν
Μαριγὰ Ι. Δραγομάνη κάτοικον εἰς Μιτυλήνην καὶ
τὴν Μαγδαλινὴν Ι. Μοϊάρδε, σύζυγον τῆς Τρυγάνη
Δὲ Μανδέλη κάτοικον εἰς Μάλταν (Μιλητον), τὴν
μὲν πρώτην, ὡς ληγατάριον, τὴν δὲ δευτέραν, ὡς συγ-
κληρονόμον καὶ θυγατέρα, ὁμοαδίας εἰς τὴν προ-
φορικὴν διαθήκην, καὶ τελευταίαν θέλησιν τῆς Κ. Ιω-
άννης Μοϊάρδε, προξένου τῶν Βασιλέων τῆς Ἰσπα-
νίας καὶ Σαρδινίας εἰς Μιτυλήνην, ὅστις ἐτελεύτησε
μὲ τὴν διαθήκην γενομένην ἐνταῦθα εἰς Πέττας τὴν
πρώτην τῆς τρέχοντος μηνός, καθὼς καλεῖ καὶ ὅλως
καὶ ἄλλες ἀγνώστες συγγενεῖς ἔχοντας δικαίωμα ἀ-
διαθέτως ἐπὶ τῆς κληρονομίας τῆς εἰρημένης ποτὲ Ἰω-
άννης Μοϊάρδε, καὶ ἐμφανισθῶσιν αὐτοπροσώπως, ἢ διὰ
νομίμου ἐπιτρόπου ἐνώπιον τῆς Δικαστηρίου τέττε ἐντὸς
τῶν 15 ἡμερῶν μετὰ τὴν προθεσμίαν τῆς τρίτης καὶ
τελευταίας προγράμματος, ἢ διὰ καὶ παρευρεθῶσιν,
εἰς ἀγὰπεν, εἰς τὴν ἐξέτασιν τῶν πέντε μαρτύρων
αὐτῆς τῆς προφορικῆς διαθήκης Κ. Γ. Ἰωάννης Ζα-
κοπέλης, ἐτῶν 50, ἐπαγγέλματος ἱερέως, ἐκ τῆς
νήσου ταύτης, Μαριγὰ Δ. Παναῖ, ἐτῶν 60, ἐπαγγέλ-
ματος ναύτης, ἐκ Κεφαλληνίας, Παντελὴ Ι. Λεμπέση,
ἐτῶν 40, ἐπαγγέλματος πλοίαρχος, ἐκ τῆς νήσου
ταύτης, Δημητρίος Κ. Κωνσταντίνος, ἐτῶν 30, ἐπαγ-
γέλματος ἔμπορος, ἐκ τῆς νήσου Λέρου, Π. Κατσάκης,
ἐτῶν 30, ἐπαγγέλματος ἔμπορος, ἐκ Κεφαλληνίας,
καὶ τῶν δύο ἱατρῶν, Κ. Α. Κατρίφύλακος, καὶ Α.
Ζυγομαλά ὅλων πρὸς τὸ παρὸν κατοικούντων ἐνταῦθα
εἰς Πέττας ἢ ὅποια ἐξέτασις θελεῖ λάβεῖ χάριν

τὴν πρώτην καὶ ἐρετάσιμον ἡμέραν καὶ τὴν δεκάτην
ὥραν πρὸ τῆς μεσημβρίας παρὰ τῆς Δικαστηρίου τέ-
ττε, παρελθούσης τῆς αὐτῆς προθεσμίας τῶν 15 ἡ-
μερῶν, πρὸς ἐκτέλεσιν τῆς Ἀρθ. 39 τῆς διαληφθέν-
τος ψηφίσματος, ἢ διὰ καὶ παρεστιάσωσιν ἐκείνας τὰς
ἐναντιότητας, τὰς ὁποίας θελεῖν καὶ κάμωσι κατὰ
τῆς εἰρημένης προφορικῆς διαθήκης, καὶ τῆς ἐκτελέ-
σεώς της, καθὼς καὶ καὶ διιχυριθῶσιν τὴν νομιμότητά-
της, κατὰ τὸ ἀμοιβῶν αὐτῶν συμφέρον.

Τὸ Δικαστήριον διὰ τῆς παρόντος Προγράμματος
παραχωρεῖ εἰς αὐτὰς εἴκοσι ἡμερῶν προθεσμίαν, κα-
θὼς καὶ διὰ τῶν ἀκολουθούντων ἄλλων δύο προγράμμά-
των ἀφ' ὧς δὲ παρελθῶσιν αἱ διαληφθεῖσαι προθεσμί-
αι, καὶ οἱ κεκλημένοι ἐμφανισθῶσιν, ἢ μὴ, τότε θέ-
λει προχωρήσει εἰς ταύτην τὴν ἐξέτασιν, καθὼς καὶ
εἰς τὴν ἀπόφασιν περὶ τῆς νομιμότητος τῆς περὶ ἧς
ὁ λόγος προφορικῆς διαθήκης, κατὰ τὸ Ἀρ. 32 τῆς
Πολιτικῆς Διαδικασίας.

Ἐν Πέττῃ, τῇ 4 Φεβρουαρίου 1832.

Ὁ πρὸς. Πρόεδρος Α. ΠΑΛΜΑΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Σ. Σ. Βαχάμης.

Ἀρ. 5,515. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ὁ Κ. Κυριάκος Τατσίκας, Ἐπίτροπος τῆς
Κ. Ἀνδρέου Μετοξίου, Ἐπιτρόπος τῶν ἐν Βενετίᾳ Κυ-
ρίων Χριστίνης Νικολάου, καὶ Μαρίας Σολωμῆ, ἐπα-
ρεστίασεν εἰς τὸ Δικαστήριον τῆτο ἀναβορᾶν χρονολο-
γημένην τὴν 4 τῆς ἐνεσῶτος, διὰ τῆς ὁποίας προβάλλ-
ων μαρτύρας διὰ ν' ἀποδείξῃ αἱ, ὅτι ἡ μὲν Κ. Μα-
ρία Σολωμῆ εἶναι μήτηρ τῆς ἀποθανόντος Κυπριανῆς
Βικεντίου, ἢ δὲ Κ. Χριστίνης Νικολάου σύζυγος τῆς ἰδίας,
καὶ β', ὅτι ἄλλοι κληρονόμοι ἐκτὸς τῶν εἰρημένων δὲν
ὑπάρχον, ἀλλ' αὐταὶ εἶναι αἱ μοναδικὰ κληρονόμοι
ἐξαίρεται παρὰ τῆς Δικαστηρίου ν' ἀποφασίσῃ τὰς εἰ-
ρημένας Κυρίας ὡς κληρονόμους τῆς ἐκθέντος μάκα-
ρίτης Βικεντίου, καὶ καὶ διατάξῃ τὴν εἰς αὐτὸν ὡς ἐπί-
τροπόν των παραδοῖν τῆς προκειμένης κληρονομικῆς
περιουσίας.

Προσκαλεῖται ὅστις ἔχει καὶ ἐναντιωθῇ εἰς τὴν αἴτησιν
τῆς διαληφθέντος Τατσίκα καὶ παρεστιάθῃ εἰς τὸ Δι-
καστήριον αὐτοπροσώπως, ἢ δι' Ἐπιτρόπου τέττε ἐντὸς 24
ἡμερῶν ἀφ' ἧς τὸ παρὸν Πρόγραμμα καταχωρηθῇ
εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα εἰδὲ μὴ, θελεῖν ἐνεργηθῇ τὰ
παρὰ τῶν νόμων διαταγόμενα.

Τὸ πρὸν Πρόγραμμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος· ἀντίγραφον δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν Φύλιν τῆς Δικαστηρίου τέττα, καὶ εἰς τὸν κατάλογον πωλῶνα τῆς Ναυπλίου.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 8 Μαρτίου 1832.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Γραμματεὺς Π. Α. Κυπαρίσσης.

§. 141. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον.

Ἐπειδὴ ὁ Κύριος Φεράλδος ἐπικρασιάδης εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο, ὡς Ἐπιτρόπος τῶν ἐν Τένεζι ἐμπορέων Κυρίων Ι. Α. Charrier Neveu καὶ ἐζήτησε διὰ τῶν ἀπὸ 8 καὶ 14 Ἰανουαρίου τῆς παρόντος ἔτους χρονολογημένων ἀναφορῶν τε, τὸ ἐκ τῶν φεσίων ἐκκαθαρίσασιν προϊόν, ὡς ἀνήκον τάχα εἰς τὰς ἐντολὰς τε, τὸ ὅποιον διαβιάθη διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 32 προδικαστικῆς ἀποφάσεως τῆς Δικαστηρίου τέττα νὰ παρακατατεθῇ εἰς τὴν χρηματικὴν Τράπεζαν, πρὸ ἐπταμηνῶν, ἐντὸς τῆς ὁποίας προθεσμίας, προσεκαλέντο κατὰ τὴν ἔννοιαν τῆς ἀποφάσεως ἐκείνης, νὰ παρυσιαθῶσιν οἱ ῥηθέντες ἰδιοκτῆται, ἵνα δικασθῇ ἡ ὑπόθεσις.

Ἐπειδὴ ὁ Πλοίαρχος κύριος Ι. Γ. Τζέπας, καταχερῆς τῶν φεσίων αὐτῶν, προσκληθεὶς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 139 ἐγγράφου τῆς Δικαστηρίου τέττα, διὰ νὰ παρυσιαθῇ εἰς αὐτὸ, καὶ ἐπιφέρῃ τὰ δίκαιά τε περὶ αὐτῆς ταύτης τῆς ὑποθέσεως, δὲν διατρέχει εἰς Σπέτσας, εἰς τὸν τόπον δηλ. τῆς δικμονῆς τε κατὰ τὴν ὑπ' Ἀρ. 204 εἰδοποίησιν τῆς ἐκεῖ προσωρμῆς Διοικητῆς, καὶ

Ἐπειδὴ κατὰ τὰς νομικὰς διατυπώσεις ἀπαίτεται νὰ δοθῇ πρὸς αὐτὸν ἀνάλογος προθεσμία, διὰ νὰ παρυσιαθῇ εἰς τὸ Δικαστήριον, καὶ ἀρχίσῃ ἡ ἐξέτασις τῆς ὑποθέσεως ταύτης.

Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον προσκαλεῖ διὰ τῆς παρόντος προγράμματος τὸν διαληφθέντα πλοίαρχον Κύριον Ι. Γ. Τζέπαν, νὰ παρυσιαθῇ εἰς αὐτὸ αὐτοπροσώπως, ἢ δι' Ἐπιτρόπου τε εἰς δικὴν τῆς εἰρημένης ὑποθέσεως ἐν προθεσμίᾳ ἡμερῶν ἑκοσι καὶ τεσσαρῶν, ἀρχομένη ἀπὸ τῆς δημοσιεύσεως τῆς παρόντος διὰ τῆς

Γεν. Ἐφημερίδος, μετὰ τὸ τέλος τῆς ὁποίας εἰς τὴν Ἐμμερῶν, θέλει ἐκδοθῇ ἡ περὶ τῶν εἰρημένων φεσίων ὁριστικὴ ἀπόφασις.

Ἐν Ναυπλίῳ, τὴν 13 Μαρτίου 1832.

Τὸ Θαλάσσιον Δικαστήριον.

Δ. ΠΕΡΟΥΚΑΣ, Π. Δ. ΔΗΜΗΤΡΑΚΟΠΟΥΛΟΣ, Γ. ΑΙΝΙΑΝ.

Ἐν ἀπόστα τῆς Γραμ. Δ. Γ. Ἀντωνόπουλος.

Ἀρ. 4,467. ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΠΟΛΙΤΕΙΑ.

Τὸ Πρωτόκλητον Ἀργεὺς καὶ Ναυπλίας.

Ἐπειδὴ ὁ Ἰωάννης Κεντέρης Θησαῦρος ἐπὶ κινδύλμπορῆς κατηγορούμενος ἐδραπέτευσε τὴν 7 Σεπτεμβρίου 1830 ἀπὸ τὴν ἐν Ἀργεὺς φυλακὴν.

Ἐπειδὴ ὁ διαληφθεὶς δραπέτης προσληθεὶς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 3,337 Β' Ἐντάλματος δὲν ἐνεφανίσθη εἰς τὸ Δικαστήριον τέτο, μολονότι παρελήθεν ἡ χορηγηθεῖσα πρὸς αὐτὸν προθεσμία.

Ἐπειδὴ ὁ πρὸς τῷ Δικαστηρίῳ τέτω Ἐγκλ. Ἐξεταστῆς διὰ τῆς ὑπ' Ἀρ. 4,466 ἀναφορᾶς τε ἐζήτησε νὰ ἐκδοθῇ τὸ Γ' Ἐντάλμα.

Διὰ ταῦτα προσκαλεῖται αὐτοὺς ὁ διαληφθεὶς δραπέτης νὰ ἐμφανισθῇ εἰς τὸ βῆμα τέτο ἐντὸς 10 ἡμερῶν, ἀφ' ἧς τὸ παρὸν ἔνταλμα καταχωρηθῇ εἰς τὴν Γεν. Ἐφημερίδα· εἰδὲ μὴ, ὀλητῇ ἡ περιουσία θέλει τεθῇ ὑπὸ μεσέγγυον κατὰ τὸ ἀρθρον 309 τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας.

Προσκαλῶνται δὲ ὅλα καὶ Ἀρχαὶ τῆς Κράτης νὰ προσέχωσι, διὰ νὰ συλλάβωσι τὸν διαληφθέντα δραπέτην, ἂν κατὰ περίστασιν εὕρεθῇ εἰς τὴν δικαιοδοσίαν των.

Τὸ παρὸν Ἐντάλμα νὰ δημοσιευθῇ διὰ τῆς Γεν. Ἐφημερίδος· ἀντίγραφα δὲ αὐτῆς νὰ κολληθῶσιν εἰς τὴν ἐν Θήβαις τελευταίαν κατοικίαν τῆς δραπέτης, ἄλλο εἰς τὴν Φύλιν τῆς ἐκκλησίας τῆς ἐνορίας του, καὶ ἄλλο εἰς τὴν ἀγορὰν τῆς αὐτῆς πόλεως.

Ἐν Ναυπλίῳ, τῇ 14 Νοεμβρίου 1831.

Ὁ Πρόεδρος Χ. ΜΗΛΙΑΝΝΗΣ.

Ὁ Ε. Τ. Γραμ. Χ. Σ. Ἀντωνόπουλος.

ΕΝ Τῇ ΕΘΝΙΚῇ ΤΥΠΟΓΡΑΦΙΑ.

